

Zondag
10 februari 2019

Kerkdienst 'Oudega(astmeer)'
Gezamenlijke dienst PKN Oudega-Gaastmeer
Voorgangers Ludwine en Wim Andel

Lucas 4: 14-23

Optreden van Jezus in Nazaret
¹⁴Jezus keerde, gesterkt door de Geest, terug naar Galilea. Het nieuws over hem verspreidde zich in de hele streek. ¹⁵Hij gaf onderricht in de synagogen en werd door allen geprezen. ¹⁶Hij kwam ook in Nazaret, waar hij was opgegroeid, en volgens zijn gewoonte ging hij op sabbat naar de synagoge. Toen hij opstond om voor te lezen, ¹⁷werd hem de boekrol van de profeet Jesaja overhandigd, en hij rolde hem af tot de plaats waar geschreven staat:
¹⁸'De Geest van de Heer rust op mij,
want hij heeft mij gezalft.
Om aan armen het goede nieuws te brengen
heeft hij mij gezonden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan blinden het herstel van hun zicht,
om onderdrukten hun vrijheid te geven,
¹⁹om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'
²⁰Hij rolde de boekrol op, gaf hem terug aan de dienaar en ging weer zitten; de ogen van alle aanwezigen in de synagoge waren op hem gericht. ²¹Hij zei tegen hen: 'Vandaag hebben jullie deze schrifttekst in vervulling horen gaan.' ²²Allen betuigden hem hun bijval en verwonderden zich over de genaderijke woorden die uit zijn mond vloeiden, en ze zeiden: 'Dat is toch de zoon van Jozef?'

Filmpje
[LINK](#) naar het
YouTube-filmpje

"Delen door te zien"

Deze morgen beleven we een duo-presentatie. De kerkdienst staat onder leiding van Ludwine, maar ik mag preken van haar. We gaan er voor het gemak maar vanuit dat jullie dat goed vinden. Op verzoek van Ludwine bestaat de preek uit twee gedeelten. Een filmpje met als titel "Delen door te zien" is het eerste gedeelte en daarna volgt de preek over het gelezen Bijbelgedeelte. Dat hoort dan wel weer allemaal bij elkaar.

Preek

Geliefde gemeente,
Leuk bedacht hoe die onbekende mensen bij elkaar worden gebracht. En verrassend dat zij al pratende nader tot elkaar komen, terwijl ze vlak daarvoor elkaar nog ongeïnteresseerd hadden gepasseerd. Mooi dat dit kan gebeuren tussen mensen. Wie weet is

er vandaag ook wel een bijzondere ontmoeting tussen Oudega en Gaastmeer. Je weet maar nooit.

Daar in de synagoge van Nazareth gebeurt ook iets bijzonders: “de ogen van alle aanwezigen waren op hem, op Jezus, gericht.” Het klinkt allemaal zo mooi, datgene dat beloofd wordt en dat nu zou staan te gebeuren.

De woorden zijn vol vreugde en bevrijding; het goede nieuws zit in bijna iedere zin, maar het wordt wel erg breed uitgemeten: “Allen betuigden hem hun bijval.....” En dat volgt dan op die woorden van Jezus, dat de armen en de verbrokenen herstel zullen meemaken. Aan de hand van de profetie van Jesaja: iedereen gaat het meemaken dat op de puinhopen van de gevolgen van de ballingschap in het Beloofde Land alles weer herbouwd en hersteld gaat worden!

Maar geliefde gelovigen, zien we dat wel ooit in deze wereld? Dat het met ons *allemaal* goed gaat? “*Vandaag hebben jullie deze schrifttekst in vervulling horen gaan.*” Wat bedoelt Jezus daarmee?

In Galilea was toch nog steeds de Romeinse bezetting met de machthebber Herodes Antipas? En de armoede was toch niet plotseling voorbij en niet alle blinden kregen toch het gezichtsvermogen weer terug? Je ziet de twijfel ook al in die synagoge zelf opkomen: “*Dat is toch de zoon van Jozef?*”

En toch. Er heeft een fundamentele verandering plaats gevonden bij de komst van Jezus. Er staat iets helends, heilzaams, te gebeuren voor al diegenen die tot nu toe niet meetelden. Degenen die niet aan bod kwamen toen het geluk verdeeld werd.

Zie je dit wel voldoende, neem je daar de tijd wel voor of hol je (als je wat ouder bent... bij wijze van spreken) gewoon door en door.....?

Zoals in dat filmpje die voorbijgangers *elkaar niet zien*.

En zoals een rabbijn eens duidelijk maakte aan een gelovige van zijn gemeente dat je toch echt anders kunt kijken.

De rabbijn kwam de man tegen, gehaast als altijd. De rabbijn kon hem nog maar net staande houden. Hij vroeg de gehaaste man : "Waar bent u toch voortdurend naar op zoek?" De man antwoordde "Ik zoek succes, geluk, en beloning voor al mijn inspanning".

Daarop zei de rabbijn: "U heeft gelijk om zo te handelen, als u er tenminste zeker van bent, dat al die zegeningen zich ergens vóór u bevinden.

Maar denkt u er wel eens aan dat die zegeningen ook achter u kunnen liggen - dat ze naar u op zoek zijn, en dat het moeilijker voor ze wordt, naarmate u harder loopt?"

Die mensen daar in Nazareth maken het mee.

In een relatieve rust leest Jezus, de zoon van de timmerman, woorden van de profeet Jesaja. Met instemming luisteren de gelovigen naar deze woorden en naar datgene wat Jezus er nog aan toevoegt. ***Wat er precies met die hoorders gebeurt is moeilijk te achterhalen, maar ze voelen zich aangesproken door de gelezen woorden, die Jezus in het heden trekt.***

In die synagoge gebeurt iets, wat in onze kerkdiensten helaas niet het geval zal zijn:

Jezus spreekt een ieder aan, dit is geen boodschap waarbij je het gevoel hebt dat deze voor anderen is bedoeld, hij raakt mij diep in het binnenste. Je zat er niet eens op te wachten, vergelijkbare woorden hadden al eerder geklonken, maar plotseling worden het woorden van genade voor jou. ***Hier word je aangeraakt door de liefde van God.***

Natuurlijk, het is een vredig dorp waar de mensen leven, ver weg van alle tumult van de wereld, maar dat bleek toch iets dat je in z'n algemeenheid kon zeggen over dorpsbewoners. ***Bij nadere beschouwing blijkt iedere gelovige hoorder*** daar in die samenkomst in de synagoge, hier bijeengekomen in dit kerkgebouw, iedere gelovige blijkt toch ieder op zijn of haar eigen wijze geraakt te kunnen worden door de woorden van genade die uitgesproken worden.

Sommigen dragen een oude, maar diepe **schuld**, met zich mee. Anderen torsen een **verdriet** dat hen gebukt door het leven doet gaan. Er zijn er **die alles hebben**, en toch **nooit de voldoening proeven van het genoeg**.

En als je doorvraagt valt het bij veel aanwezigen nogal **tegen hoeveel vreugde zij aan het geloof beleven**. Het is in bepaalde opzichten zo schraal en vol vragen.

Als dan de woorden van genade klinken:
de tijd is nu aangebroken, dat dit waarheid wordt,

dan is het zo bevrijdend als je daar samen met anderen over te blijven zingen.

Dat is wat wij gemeenschappelijk hebben, in welk dorp we ook wonen en hoe verschillend we ook kunnen zijn. Als we het maar willen zien.

In Christus' naam.

Amen